

Notes sobre la democràcia

La Democràcia té tres virtuts fonamentals: selecció, organització, control. Per ésser fructífera, ha de elevar la massa a les aristocràcies algú la definia fa poc com «una progressiva aristocratització de la massa» i ensem efectuar el procés invers: extraure aquestes de la massa, emmenar i endegar les altres vocacions. Després li cal estrutar eficientment les seleccions suscidades, i mantenir-les tothora sota el jou fecund de la sanció moral de la pròpia massa.

Tota limitació de qualsevol ordre és bàsicament antidemocràtica. La República ideal que concebem situo els homes en un pla de veritable igualtat davant els organismes col·lectius i davant els camins del viure. En l'escola primer i en la societat després, cap camí no pot ésser barrat a l'home per jerarquies artificioses, per dogmes estantissos per transitòries diferències econòmiques. L'única jerarquia eternal serà la de l'intel·lecte; no dona dret, però, a gaudir privilegis, i pot ésser demostrada únicament a posteriori, per l'actiu dels serveis que hagi prestat a l'agrupament dels homes.

Una aristocràcia en plena florida cultural pot fornir durant un temps una selecció fecunda... La seva tasca, però, serà nulla mentre no s'incorpori al patrimoni anímic de les multituds. Només una república llibèrrima, que desfermi les traves seculars que limiten l'acció de l'home, pot anar renovant pràcticament d'una manera indefinida els nuclis superiors dirigents.

Una democràcia autèntica tindrà forçosament una base federal. Només l'economia, imprescindiblement centralitzada en una societat justa, pot escapar a la regla de les autonomies múltiples. El centralisme econòmic, però, no impedirà gens—a desgrat de certs marxistes ultrancers—la federació política. Marx i els seus no han dit mai que la política depengui *directament i immediatament* de l'economia.

Cap càrrec no serà vitalici en la democràcia autèntica. Cap inversió no tindrà púrpures. Com Pi i Margall, el ciutadà honest no sol·licita mai representacions, però si les hi donen accepta i compleix com cal. declinant justament i bella la inanitat dels honors, Finida ja la tasca, es reintegra de nou a les activitats privades, i prossegueix la noble intervenció fiscalitzant la tasca dels seus successors.

La democràcia, que és el règim polític més complex i més perfecte fins ara, necessita més que cap altre règim les seleccions dirigents. Els ressorts delicadíssims del regiment popular necessiten homes experts.

La democràcia—justa en la fórmula, injusta de vegades en les aplicacions—necessita el complement del Socialisme per esdevenir finalment perfecta, en la pobra mesura de l'home...

EMILI GRANIER-BARRERA

(Servei de Premsa de la «Unió Socialista de Catalunya».)

CARNET

El que cal per demà. — Un bon govern. Heus aquí l'aspiració de la majoria. Blancs, negres, blaus o vermells, tots preferim per a nosaltres un bon govern. Totes les idees lluiten per arribar al mateix fi.

Ara que sembla que hom ens retornarà a la normalitat, cal que procurem obtenir un bon govern. Un govern per al poble, que sigui bo i vetlli per a l'aplicació de les lleis—també bones—que cal establir i consolidar. Es necessari lluitar per mitjà dels drets cívics, quan ens siguin retornats, per obtenir aquest govern que cadascú desitja. Però el poble cal que faci un govern fort. Cal que després d'elegit, l'enforteixi amb el seu apoi, perquè pugui aplicar les lleis sense témer la coacció financiera del capital. Perquè no s'imposi de nou aquell rutinari torn de blancs i negres. Perquè hom admeti les coses bones, encara que les faci l'enemic ideològic. Car si els blancs desfan tot el que han fet els negres i els negres desfan tot el que han fet els blancs, el poble envellirà sense avançar ni un pas.

PROLIX

Per què les polèmiques?..

No hem cregut mai en l'eficàcia de les polèmiques periodístiques. Nosaltres les veiem així:

1=Literat que la crítica ha consagrat per la seva claretat d'exposició, la seva nitidesa i l'encert en trobar el valor just de les paraules.

2=Critic brillant. Tothom està d'acord que ell és qui ha donat una interpretació més justa a les obres models i qui més ha sabut endinsar-se en l'ànima dels grans autors i comprendre-la.

Suposem que 1 i 2 tenen una polèmica sobre una discrepància qualsevol. En realitat la discrepància no dona més matèria que per a dos articles per polemista.

El fet és, però, que n'hi esmercen set o vuit de més i que no serveixen per altra cosa que dir que 1 no sap d'escriure i que no troba la manera d'expressar les seves idees; o bé per dir que 2 no sap de llegir i que dona una interpretació errònia a les paraules d'1.

I aquells senyors en cada article no fan res més que reproduir la meitat de l'article anterior, per demostrar que varen escriure ben bé allò, i dir que el contrincant no sap ni de llegir ni d'escriure. Si una de les dues parts realment no

LA CIUTAT I EL MUNICIPI

Un viatge a Madrid

Probablement tots els alcaldes que han passat per la Presidència de l'Ajuntament han realitzat una hora o altra, un viatge a Madrid. Alguna vegada pot haver estat simplement per plaer, però gairebé sempre el viatge és motivat per gestionar assumptes d'absoluta necessitat per la ciutat. I és que tant en temps de l'antic règim com en aquesta època de dictadura, — ara potser més que abans — és de Madrid d'on han vingut les disposicions més interessants per la vida interior de la ciutat. Per això no és gens estrany que el poble segueixi amb interès el viatge de la primera autoritat municipal, i esperi les primeres paraules que aboqui a la seva tornada, generalment optimistes, encara que després els fets rebeccs, no responguin ben bé a aquest optimisme.

El darrer viatge del senyor Montardit a la capital d'Espanya, ha estat objecte de molts comentaris, la qual cosa demostra el seu mateix interès. La seva marxa, una mica silenciosa, i els importants assumptes pendents a resoldre en el moment de la seva partida, donaven lloc o suposar que no es tractava precisament d'un viatge de plaer, encara que sempre sigui un plaer reveure la «Puerta del Sol».

A la tornada de l'alcalde, els comentaris s'han convertit en rumors. Hom ha dit, si el plet de l'acéquia, ha estat resolt favorable a l'alcaldia, si el pont de la Reforma, amb enllaç a la carretera o sense enllaç, és un fet consumat, etc. Per altra part, la breu nota facilitada a l'Ajuntament, — optimista és clar — no ha pas disminuït les enraones i les suposicions.

Per la nostra part no volem dir el que suposem per no afegir un rumor més als que es vénen propagant per les rebotigues i al volt de les taules de cafè. Esperem que les paraules precises i concretes de l'alcalde no es faran esperar

Aquest número ha passat

per la prèvia censura governativa

en sap, llavors diu que l'altra va de mala fe.

MÜSSIG

Impresión bien recibida

La notícia divulgando la posibilidad de ver en breve plazo restablecida la normalidad constitucional ha caído como una bomba de buen tono, en todo el país. En tertulias, cafés, casinos y demás puntos de reunión se ha comentado favorablemente la supuesta y tardía decisión del Gobierno sobre este particular. Cuanto era esperada la ratificación de la buena nueva por el presidente del Consejo, se hizo pública una nota oficiosa del Gobierno confirmando los propósitos del mismo pero haciendo hincapié de que era prematura la ejecución de los propósitos políticos del mismo, de volver a la normalidad.

No obstante, la dictadura militar y Civil a pesar de sostener desde hace más de seis años el régimen de excepción que comentamos y del enervante quietismo observado por la plena mayoría del pueblo español, habrá podido observar desde el alto plano gubernativo que ocupa, como ha captado una tolerancia a la censura durante la especie de encuesta permitida para la discusión del proyecto de nueva Constitución presentado por una comisión de asambleistas; para hacer resurgir vigoroso, manso, pero firme, el espíritu democrático de la opinión pública, adormecido, pero vivo en la mayoría absoluta de las masas populares, clases media y alta que forman la base, casi el todo de la Nación.

Y la gran mayoría de la prensa, desde los rotativos más importantes a los modestos diarios locales, han sostenido con brio el espíritu general de la Constitución del 76 como aspiración mínima. Es naturalísima la coincidencia sobre punto tan trascendental entre los elementos monárquicos y los contrarios del régimen; por que se impone asimismo la norma justísima de devolver al individuo mediante el sufragio universal; su derecho como ciudadano a intervenir en la cosa pública.

No podía ni debía prosperar una ley que convertía los ciudadanos en castas de la mejor o peor condición.

En bien de la paz pública y en pro de la satisfacción que el país merece, considerásemos como un acierto del Marqués de Estella que sienta el principio de respetar los deseos de sus gobernados, mediante la libre manifestación de ideas y sentimientos condensados en la papeleta electoral, la cual en la sociedad moderna substituye con toda eficacia la hegemonía despótica de la antigua época, impuesta por la fuerza bruta de las armas feudales, con sus persecuciones y muertes injustas.

Nos parecería un gesto plausible que el jefe del Gobierno dejara las riendas del poder, para reintegrarse en el Ejército de la Patria.

JUAN ESPINART

Sessió de l'Ajuntament

Acords de la Permanent

La Comissió Municipal Permanent es reuní ahir, presidida per l'alcalde, amb assistència dels tinentes d'alcalde senyors Iglesias i Lumberras, i dels substituïts senyors Martín, Cuitó i Ramonet.

Després d'aprovar l'acta de la sessió anterior es donà compte de la correspondència i despatx oficial i s'acordà:

Autoritzar a don Robert M.ª Grañen per a rebre quantitats de Hisenda.

Donar de baixa en el padró de habitants a Salvador Abellana Tapiolas, a Valentí Canudas Puig i a Emili Rosell Mas. I donar d'alta a Josep Pons Marín.

Que en representació de l'Alcaldia i del Patronat Local per a la protecció d'animals i plantes, assisteixin els senyors Martí i Cuitó a la Festa de la Agricultura que es celebrarà els dies 21 i 22 vinent l'Exposició de Barcelona.

Sotmetre a dictamen del President de la Comissió de Plaques i Mercats l'acte dictat pel Jutjat de primera instància d'aquest partit en el judici declaratiu de major quantia en execució de sentència, instat a nom de Joan Franch contra Joan Biosca.

Queda enterada la Comissió de un ofici del President del Col·legi de Veterinaris de la Província en el qual es demana es concedeixi augment de sou als veterinaris municipals.

Donar les gràcies a la Comissió Permanent de l'Ajuntament de Reus, per l'acord de fer constar en acta el seu agraïment a la Corporació Municipal Manresana i quedar reconeguts a l'Associació d'Iniciatives d'aquella ciutat pels amables conceptes amb què ha dat les gràcies per les atencions que reberen el dia de la Puríssima.

Quedar la Comissió enterada dels serveis fets per la Comandància Municipal el mes passat.

Agrair a Antoni Pons i Arola la entrega de dues saques d'arròs per a repartir entre necessitats en la Festa de Nadal.

Obsequiar com de costum a autoritats, regidors i empleats, per les festes de Nadal, concedint a agutzils i oficials tercers la mateixa estrena que l'any passat.

Aprovar diverses factures. Reconèixer un crèdit de 492 pessetes amb 75 cèntims a favor de la impremta Ferrer Galobart,

(Continua a la pàgina 2)